

Arrest

nr. 287 625 van 17 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 januari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, G. S., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U werd geboren op (...) en woonde uw hele leven in Kutaisi.

In 2014 verliet u Georgië omdat u problemen kende met de regeringspartij Georgische Droom (GD) omwille van uw politieke activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging (UNM). U reisde naar Duitsland en diende er een verzoek om internationale bescherming in. Nadat uw verzoek er in 2016

geweigerd werd, keerde u terug naar Georgië. U kende nadien geen problemen meer met de GD omwille van uw politieke activiteiten voor de UNM.

In mei 2021 reisde u naar Frankrijk en u diende er een verzoek om internationale bescherming in omdat u aan psoriasis – een huidziekte - lijdt en de behandeling die u hiervoor kreeg in Georgië een zwak effect had. Uw verzoek werd in Frankrijk geweigerd en u keerde in juli 2022 terug naar Georgië. In augustus 2022 vertrok u samen met uw vader S. R. (...) (CGVS (...); O.V. (...)) opnieuw uit Georgië omwille van dezelfde medische problemen.

U diende in België op 23 augustus 2022 samen met uw vader een verzoek om internationale bescherming in. Naast uw medische problemen verklaarde u dat het in Georgië moeilijk was om werk te vinden gezien u geen hogere opleiding had genoten, en dat u er zonder werk ook geen huis kon huren.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaart niet naar Georgië te kunnen terugkeren omdat de behandeling die u er kreeg voor uw huidziekte – psoriasis - een zwak effect had. Daarnaast vreest u bij terugkeer naar Georgië geen werk te kunnen vinden, gezien u geen hogere opleiding genoten had, en geen woning te kunnen huren.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen gezien de door u ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan de Conventie van Genève. U verklaart Georgië verlaten te hebben omwille van medische en sociaaleconomische redenen. U stelt dat de medische behandeling die u in Georgië kreeg voor de huidziekte psoriasis een zwak effect had en dat u er moeilijk werk kon vinden gezien u geen hogere opleiding genoten had (CGVS, pg. 5 & 6). Wat betreft uw huidziekte, verduidelijkte u dat u in Georgië niet voor een andere behandeling in aanmerking kwam omdat de ziekte uw lichaam voor minder dan 80% bedekte. U gaf dan ook aan dat kennissen die aan dezelfde ziekte lijden evenmin toegang hebben tot een betere behandeling in Georgië (CGVS, pg. 5 & 6). Voorts kan wat betreft uw sociaaleconomische problemen nog worden opgemerkt dat u in Georgië kan terugvallen op een familiaal netwerk. U woonde er immers steeds bij uw ouders (CGVS, pg. 4). Uw vader voegde hieraan toe dat uw moeder werkt en dat ze financieel gesteund worden door de broer van uw vader die een restaurant in Moskou heeft (CGVS vader, pg. 4). Uit voorgaande verklaringen blijkt dat de door u ingeroepen medische en sociaaleconomische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de problemen die u voor uw vertrek naar Duitsland zou gekend hebben met de regeringspartij Georgische Droom (GD) omwille van uw politieke activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging (UNM), kan nog worden opgemerkt dat deze niet langer actueel zijn (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), vragenlijst CGVS, vraagnr. 3; CGVS, pg. 4). U verklaarde zowel bij de DVZ als bij het CGVS immers dat u sinds uw terugkeer naar Georgië in 2016 geen problemen meer gekend hebt met de GD omwille van uw politieke activiteiten voor de UNM.

De documenten die u en uw vader voorlegden, nl. uw medisch dossier uit België, het paspoort van uw vader en zijn identiteitskaart, wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Deze documenten tonen louter uw medische problemen, de identiteit van uw vader en uw reisweg aan die in deze beslissing niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing,

beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, R. S., zijnde de vader van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar zoon.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt

op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

In de bestreden beslissingen wordt er inzake de door verzoekende partijen aangehaalde problemen op gewezen dat:

(i) de door hen ingeroepen medische en sociaaleconomische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming; en,

(ii) de problemen die eerste verzoekende partij voor haar vertrek naar Duitsland in 2014 zou gekend hebben met de regeringspartij Georgische Droom (GD) omwille van haar politieke activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging (UNM) niet langer actueel zijn, nu zij aangaf dat zij sinds haar terugkeer naar Georgië in 2016 geen problemen meer gekend heeft met de GD omwille van haar politieke activiteiten voor de UNM.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen concrete argumenten aanbrengen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van de administratieve dossiers en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.4. Vooreerst treedt de Raad verwerende partij bij waar deze stelt dat de ingeroepen medische en sociaaleconomische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming

Waar verzoekende partijen immers in hun verzoekschrift lijken voor te houden dat eerste verzoekende partij medische zorg geweigerd werd wegens haar politiek verleden – zij stellen dat eerste verzoekende partij in Georgië “*op elk vlak*” gediscrimineerd werd wegens haar politiek verleden, en zeker op het vlak van medische zorg – dient echter te worden vastgesteld dat eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op geen enkel moment aangaf dat haar medische zorg zou zijn geweigerd wegens haar politiek verleden. Zij gaf louter aan dat de medische behandeling die zij er kreeg voor de huidziekte psoriasis een zwak effect had en dat zij in Georgië niet voor een andere behandeling in aanmerking kwam omdat de ziekte haar lichaam voor minder dan 80% bedekte. Ook stelde zij dat kennissen die aan dezelfde ziekte lijden evenmin toegang hebben tot een betere behandeling in Georgië (notities CGVS G., p. 5-6). Dat haar een betere behandeling zou zijn geweigerd omwille van haar politiek verleden, werd nergens door haar gesuggereerd. Ook wat betreft haar verklaring dat het in Georgië moeilijk was om werk te vinden, blijkt nergens uit haar verklaringen dat haar werk geweigerd werd wegens haar politiek verleden. De uitleg in het verzoekschrift dat eerste verzoekende partij dit niet duidelijk heeft vermeld tijdens haar persoonlijk onderhoud wegens stress tijdens het gehoor en haar scholingsgraad, is geenszins ernstig. Immers mag in alle redelijkheid van eerste verzoekende partij verwacht worden dat zij zulks uitdrukkelijk zou aanhalen indien zij meent dat haar medische zorg en/of werk werd geweigerd omwille van haar politiek verleden. Dat zij stress had tijdens haar gehoor en zij niet hoogopgeleid is, doet hieraan geen enkele afbreuk. Wat betreft de aangevoerde stress, duidt de Raad er nog op dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit de verzoeker om internationale bescherming niet ontslaat van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Zij er bovendien nog op gewezen dat haar tijdens haar persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd werd of zij na haar terugkeer uit Duitsland nog problemen in Georgië heeft gekend omwille van haar politieke activiteiten voor de Nationale Beweging, waarop zij echter ontkennend antwoordde (notities CGVS G., p. 4).

De Raad oordeelt dan ook, in navolging van de commissaris-generaal, dat de ingeroepen medische en sociaaleconomische problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er concrete elementen voorhanden waaruit blijkt dat deze problemen het gevolg zijn van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake

kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad duidt er nog op dat indien verzoekende partijen een verblijfsmachtiging wensen te bekomen op basis van medische gronden zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dienen te volgen.

Aangezien de ingeroepen medische en sociaaleconomische problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen van subsidiaire bescherming, is het betoog van verzoekende partijen dat zij de door hen als gebrekkig ervaren medische zorg nergens kunnen aanklagen in Georgië – nog daargelaten de vaststelling dat zij zulks met een loutere algemene verwijzing naar de corruptie in het land geenszins *in concreto* aantonen – *in casu* niet dienstig.

2.2.5. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen evenmin concrete elementen bijbrengen die een ander licht werpen op de motivering in de bestreden beslissing dat de problemen die eerste verzoekende partij voor haar vertrek naar Duitsland in 2014 zou gekend hebben met de regeringspartij Georgische Droom (GD) omwille van haar politieke activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging (UNM) niet langer actueel zijn. De Raad onderstreept dat uit niets blijkt dat eerste verzoekende partij sinds haar terugkeer naar Georgië in 2016 nog problemen kende met de GD omwille van haar politieke activiteiten bij de UNM.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.2.7. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en de administratieve dossiers blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van de administratieve dossiers, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten (administratieve dossiers, stuk 6), en dat verzoekende partijen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 30 november 2022 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat de aangehaalde problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen van subsidiaire bescherming, dan wel niet actueel zijn, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT